

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Votorum violatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

intorserat, vt intimas palmas exorti, produ-
cti, ac prominentes vngues non modo per-
pungerent, sed etiam perforarent, sed orta &
terris & animo luce cum ad S. Germani Pari-
siensis Episcopi celebrem miraculis tumu-
lum adijisset ac delicti pœnituisset. sana regre-
ditur, Regina cæli curante, & Germanum ad
miraculi partem aduocante.

OB VOTA VIOLATA ET OB A
*statu Religioso defectionem grauius
puniuntur diuersi.*

Vxor Loth
Gen. 19. 26
Ananias &
Saph. act.
5. 1.

Gregor Quidam, ait, S. Benedicti mona-
chus mobilitati mentis deditus erat &
permanere in monasterio nolebat. Cumq; e-
um vtr Dei assidue corripere, & frequenter
admoneret, ipse vero nullomodo cōsentiret
in congregatione persistere atq; importunis
precibus vt relaxaretur innueret, quadam die
idem venerabilis pater nimietatis tædio affe-
ctus, iratus iussit vt discederet. qui mox vt
monasterium exijt contra se assistere aperto
ore draconem in itinere inuenit, cumque e-
um idē draco qui apparuerat deuorare vellet,
cœpit ipse tremens & palpitans magnis voci-
bus clamare dicens; Succurrite, succurrite,
quia draco iste me deuorare vult. Currentes
autem fratres, draconē minime viderunt, sed
tremētē atq; palpitātem monachū ad mona-
steriū reducerunt, qui statim p̄misit nunquā
se esse

2.
2. dial. c. 25

se esset à monasterio recessurum, atq; ex hora eadem in sua promissione permansit. quippe qui sancti viri orationibus contra se assistere draconem viderat, quem prius non videndo sequebatur.

3. Idem ep. ad Rusticianam patritiam: Dum
li. 9. ep. 38. in natalitio Apostoli Andreae iam meridianis horis fratres quiescerent, subito quidam frater apertis oculis cæcatus cœpit tremere, voces ingentes emittere quibus vocibus testabatur ferre se non posse quod patiebatur. Concurrentes fratres viderunt cæcum apertis oculis trementem, & clamantem & à præsentibus alienum, nihil quod foris agi poterat sentirent. Eumq; in manibus leuauerunt. atq; ante altare S. Andreae Apost. proiecerunt, ipsique pro eo in oratione prostrati sunt. Qui statim ad se reuersus quid passus fuerat cōfessus est, quia senex quidam ei apparuit, & canem rugum ad eum dilaniandum dimisit, dicens quare fugere voluisti de monasterio illo cumq; euadere de canis moribus nullo modo potuisses venerunt quidam monachi & eodem senem pro me rogauerunt. Qui statim iussit canem abscedere, & ipse ad me reuersus sum. qui etiam confessus est quia eo die quod statim pertulit cōsilium habuerat de eodem monasterio fugere.

4.

Ibidem ait: Alius monachus discedere ex eodem monasterio latenter voluit, cumq; hoc mente tractasset, voluit oratorium ingredi

sed statim dæmonio traditus vehementissime vexatus est. Reiquebatur vero à dæmonio, si extra oratorium stetit, & nihil patiebatur aduersi. Si vero conatus fuisset ingredi, statim maligno spiritui traditus vexabatur. Cumq; hoc sæpius fieret culpam suam cõfessus est, quia egredi de monasterio cogitabat. Tunc collecti pro eo fratres sese per triduum in precibus astrinxerunt, atque ita curatus est ut ad eum postmodum nunquam spiritus malignus accederet. Dicebat autem se eundem beatum Apostolum dum vexaretur vidisse, seq; ab eo increpatum esse cur voluisset abscedere? Plura exempla habet B. Petrus Damianus lib. 2. ep. 15. li. 4. ep. 17. li. 5. ep. 16.

Cum quidam aliquando Franciscani ordinis votum suscepisset postea vero mutato cõsilio factus esset Canonicus, post paucos menses in morbum lethalem incidit, quam ob causam admonitus à suis de anima per confessionem expianda, respondit, nil opus esse, quoniam ostensum sibi esset, se esse damnatum, quare ne amplius sibi molesti essent quia non posset confiteri. apparuit enim mihi, inquit, Dominus iratus dicens, vocaui, & renuisti, ideo vade ad pœnas inferni, quo dicto exspiravit.

Delrius: Votum, ait, virginitatis & monasticam vitam cum incestis nuptijs mutarat quædam propinquorum impulso non impune. nam coniuncta est cum viro nequam, neq; dese-

5.
Antonius
3. p. tit.
24. c. 9. §. 7.

A En. 4. Facilis descensus aëni.
Prou. 1. vocaui, &c.

6.
disq. mag.
lib. 6. ca. 2.
scat. 3. q. 3.

deserebatur vnquam ab angore cōscientiæ, ita miserè viuebat. Cum affligeretur aliquando his curis & careret solatio, domo egreditur, mox dæmonem cū ingenti terrore cōspicit, fugatq; cruce obiecta. Sed confestim tamen, nō secus ac furijs ieta, quoduis facinus immane meditatur. inter micabat in his tenebris, liquid lucis. Cōfugienti ad preces, vt ad exitum solis nebula, timor abcessit, subit cogitatio cōfessionis & recordatio fidei violata, in mium hoc seminarium malī. Cum accessisset ad ædem multo magis cum perumpere cōnaretur ad sacerdotem, à confessionibus trahebatur quasi manu iniecta, donec tandem aliorum auxilio exemploq; & seipsam & malum dæmonem vicit.

Miseriariū
per fugium
in portu
confessionis
inuenit.

7.
circiter
anno 1260.

In fratrum Minorum historijs legitur de quodam qui à Satana victus cum ordinem & domum deseruisset, sequuti sunt eum fratres duo charitate adacti, vt redditum perirederent, quorum is consilia dum obstinatisimè reiiceret, viderunt atrum canem mīro illi imminentem, eoq; spectaculo terreti exclamare cœperunt, vt caueret à tantiformi bestia, is vero eo magis insaniens habitum exuit, procul abiecit, in fugam se dedit. Ecce autem paucis confectis passibus, monstrum illud, quod hætenus dum habitum gestaret, nocere non potuerat, potestatem accepta in eum insiluit, & ad terram ductum strangulauit tam subitò, vt fr

tres illi accurrentes mortuum iam repere-
rint.

P. Platus lib. 3. de bono status religiosi ca.
37. constat, ait, cum duo Societatem nostram
reliquissent in qua aliquandiu vixerant, alte-
rum paulo post aliquot plagis occisum esse,
alterum robustissimum & integerrimum, in
ipso iuuetutis flore, febris extinctum, in cuius
cadaver cum efferretur quidam item è nostris
incidens, quem eo ipso tempore demon ad de-
fectionem sollicitabat, ita est exterritus, ut sta-
tim omni tentatione abiecta, in religionis cur-
su confirmatus sit. Tertius etiã nouitius à ppin-
quo seductus post dies paucissimos, quos, ut
excæcatus. In popinis & computationibus &
in omni licentia egerat, cum inter alios mul-
tos vna cum suo seductore ad manus cum inti-
micis venisset, in tanta gladiatorum euagatione,
hi duo soli vulnus acceperunt, quod initio qui-
dem, ut videbatur, leuissimum, postea tamen
ita incruduit ut vtrumque extinxerit, & qui-
dem eodem die, sed non eodem euentu. Nam
qui vocationem reliquerat, utpote nocetior,
subito vocem ac sensum perdidit, itaque mor-
tuis est, ut neque confessione expiari, qua sane
indigebat, nec alijs sacramentis muniri potue-
rit. Ac eodem pene tempore alius in media lu-
uetute validis febribus consumptus, quãquam
sacramentis omnibus acceptis, vociferari tamen
non cessauit se dñatum esse, à quibus clamori-
bus nullius adhortatione deduci potuit. Fœdus
vero

8.

9.

10.

11.

12.

13. vero & miserius alter, qui non toto anno post hunc nostrum ordinem desertum exacto, plumbea glande traiectus interiit. Nec minus miserabile quod sacerdoti contigit, qui cum in eadem esset causa, à suo ipsius villico propter Zelotypas quasdam suspiciones ligno mactatus est; & alteri qui in insaniam verius in communem cisternam se proiecit, ex qua post biduum casu extractus & agnitus, totam eam ciuitatem consternauit, nemine dubitante quin id euenisset ob vocationem relictam.

14. Denique eodem fere tempore alius quoque qui à Societate hac nostra adhuc quidem inuitius defecerat, ita deinde flagitijs mergi coepit vt ad extremum infami supplicio sit abictus. quo cum ducendus esset, post peractam cuidam nostro confessionem multa etiam didit in dolore, seipsum inculans, quod perdidit hunc (sic enim appellabat) reliquum sibiq; visum esse cū religiosam vestem eius Christum exuisse; simulq; peccatis omnibus januam in se patefecisse.

OB VSVRAS DIVINITVS
castigati.

7.
lib. 1. c. 22.
part. 4.

Thomas Cantipratanus in apicario in porta frontis Ecclesie Cathedralis in Gallia imago vsurarij sculpta de lapide desuper cum sacculo pecunie euidenter praemissa vt autem quidam maximus & ditissimus